

νὰ ἐπικρατῶσιν οἱ κομματικοὶ ἀνταγωνισμοὶ καὶ νὰ νέμωνται τὰ δημόσια οἱ ἔκαστοτε ἰσγυροὶ τῆς ἡμέρας, ὁ Ποῦλος, ξένος πρὸς τοιούτου εἰδους ἀναμίξεις, ἀπεγώρησε τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπείκων δὲ εἰς τὰς ἐπιμόνους πυροστούντεις τοῦ στενοῦ φίλου του ἀειμνήστου Γεωργίου Σταύρου ἐδέχθη θέσιν συμβολαιογράφου ἐν Ἀθήναις γενόμενος καὶ ὁ πρῶτος τοιοῦτος τῆς τότε συστάσης· Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τοιοῦτος ἐν γενικαῖς γραμματίς ὁ διακεκριμένος ἄντρος· Ἄφοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ὑπηρέτησεν ἀφιλοκερδῶς καὶ μετ' ἀληθοῦς αφοσιώτεως τὴν πατρίδα, εἴτα δὲ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν, ἀπέθανεν ἐν γαλήνῃ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1870, τετιαρημένος μὲ τὸ ἀργυροῦν πυράστημον τοῦ Ἀγῶνος καὶ κυτταλιπών ὄνομα ἀνεπίληπτον καὶ σεβαστὸν διὰ τε τὴν ὑπέροχον μόρφωσιν, τὸν ἄδολον γραμματῆρα καὶ τὰ ἀκραίφνη κατοῦ αἰτιήματα πρὸς πᾶσαν φιλάνθρωπον καὶ φιλοπάτοριδα ἴδεν.

Τρομερὰ εἰλικρίνεια μαγειρίσσης.

— "Ἄκουσε, Μαρία· βλέπω ἐδῶ πῶς ὅλα τὰ ψώνια τὸ ἀγοράζεις ἀκριβά· σὲ γελοῦν στὸ παζάρι. Καλλίτερα νὰ ψωνίζῃ ὁ Μάρκος ποῦ ξέρει, καὶ σὺ νὰ μαγειρεύῃς μόνον . . .

— Μά, κυρά, ἐγὼ σᾶς τὸ εἶπα ἐξ ἀρχῆς ὅταν μ' ἔζητήσατε γιὰ μαγειρίσσα: Σᾶς εἶπα πῶς ἀν ψωνίζω μονάχη μου θὰ μοῦ δίνετε μόνον εὗ δραχμὴς τὸν μῆνα: ἀν ψωνίζῃ ἄλλος, δὲν μὲ συμφέρει ὅλιγότερο ἀπὸ δύο . . . !